

LIBČICKÉ KŘIŽOVANKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK I, ČÍSLO 2, ZÁŘÍ 2014

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Vážení občané Libčic,

představujeme Vám kandidáty pro letošní volby do zastupitelstva našeho města, které jsme si vybrali a zvolili jejich pořadí. Postupně se o nich dozvíte více.

Zatím tedy aspoň toto: sedm žen, osm mužů, nejmladšímu je třiatřicet, nejstaršímu pětasedesát, když se léta všech kandidátů sečtou a vydělí patnáctí, dostaneme se k věkovému průměru 41,9 roku. A to je poměrně příjemná fáze středního věku; sem tam nějaký ten projev jeho krize, zkušeností je už docela dost, ale zase ne tolik, aby k tomuto věku nepatřila zvědavost a chuť získávat nové zkušenosti, občasnou ztřeštěnost si také ještě může dvaatřicátník dovolit, ale přeci jen už opatrně, aby se mu třicátník nepoškleboval a padesátník nezáviděl, také nápady a síla je uskutečňovat k tomu věku ještě patří.

Náš ideální typ kandidáta podle věku je tedy dvaatřicátník a nejčastěji se jmenuje Petr(a). Umí radit (primátorovi), řídí (lidi), zahradničit a starat se o přírodu, rozumí stavebnictví, IT technologiím, zdravé výživě dětí, menší, větší i ty největší děti dovede učit, odborné informace si najde, vyzná se v účetnictví, v právu, obchodování, propagaci a jako novinář ví, že život je mnohem pestřejší a vrstevnatější, než jak se o něm píše v novinách a mluví v televizi.

Váš
LOS
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

(Libčické) mimikry

Každý, kdo si přečetl úvodník starosty Bartoše v posledních Libčických novinách na měsíc září, musel nutně nabýt dojmu, že libčická komunální politika je rozdělena na dva světy. Svět těch dobrých, poctivých a slušných, kam patří samozřejmě v první řadě starosta Bartoš a ostatní liběhradští zastupitelé. A svět těch zlých, nenávistných, arogantních a neštítících se ničeho. Toto je vyhrazeno pro nás, stávající opoziční zastupitele, s nimiž se zajisté svezou i ostatní kandidáti LOSu.

Nepovažuji za důstojné ani vhodné to nyní rozebírat. Lež zůstane lží, hulvátství se na slušnost nepřelakuje. Neúprosně se blíží čas voleb a myslím si, že občané Libčic zajímá daleko více než minulé bitvy, hádky a hašteření spíše to, co které subjekty nabízejí a jaká perspektiva se pro naše Libčice rýsuje v nadcházejících čtyřech letech.

Pevně věřím, že libčický volič není ten, který bezmyšlenkovitě dopustí, aby do zastupitelstva zvolil lidi, kteří žádnou představu ani vizi nemají. Stejně tak věřím, že ten samý volič bude bedlivě přemýšlet o tom, zda lidé ucházející se o jeho hlas mají především na srdci blaho a rozvoj Libčic, a ne své osobní, převážně ekonomické zájmy. A je úplně jedno, zda tyto zájmy již existují a jsou prostřednictvím konkrétních podnikatelských aktivit již nyní navázány na městský rozpočet, anebo se tyto zájmy na první pohled tváří, že s libčickou radnicí a penězi nás všech nemají nic společného.

Nebudu ani komentovat veselé historky, které po Libčicích slyším. O tom, jak někteří kandidáti jiných politických uskupení na přímý dotaz nejsou schopni si vzpomenout na to, za jaký volební subjekt vlastně kandidují. Anebo o tom, jak jiní svoji kandidaturu zdůvodňují tím, „že to přeci tomu či onomu slíbili“. Řídím se tím, že volič rozhodne. Prostě nevěřím tvrzení starosty Bartoše, že je možné nechat se zvolit do zastupitelstva za účelem páčání čistého zla.

V této souvislosti jsem pyšný na kandidátku LOSu. Všichni členové spolku si mohli vybrat a následně zvolit své kandidáty, jež LOS vyslal do nadcházejících voleb. A v nominační volbě se vybíralo z velkého počtu jmen. Jsem také na sto procent přesvědčen, že všichni naši kandidáti (mne nevyjímaje) vědí, za koho kandidují. A jsem také rád, že nikoho z nás ani na chvíli nenapadlo, že bychom mohli pod jinými názvy anebo pod hlavičkou zavedených politických stran do voleb postavit další patnáctičlenné kandidátky sestavené z našich dlouholetých členů a sympatizantů. Možná výhra ve volbách nám za takovýto podvod na Libčicích nestojí. A volič by tyto laciné mimikry určitě prohlédl. Sportovní terminologií řečeno, máme pouze A – tým. Nemáme žádné zálohy, které by nám jistily záda. Tedy žádný „na oko nezávislý“ B – tým nebo C – tým u nás nehledejte.

Matěj Štětka

LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK
vás zve na festival
u příležitosti 135. výročí narození
Karla Hašlera

**Libčická
Hašlerka**

dechová hudba
**Strahovanka,
Patrola Šlapeto,
Kralup Swing,
pěvecký sbor
Scandula**

v zahradě Kulturního domu Libčice n. Vltavou
4. října 2014 od 14:00 hod.

a další program (i pro děti!)

Naši kandidáti

1. Malěj Štělka, 42 let

poradce primátora Ústí nad Labem

V Libčicích žiju přes dvacet let. Jak moje žena, tak i naše dvě dcery zde vyrůstaly od narození. A ještě další dvě kočky, tedy kočky domácí. Bez úzké vazby na přírodu, kterou do mě jako dítěte vložila má, dnes devadesátiletá babička, bych se v malém domku na náměstí cítil dost uvězněný. Proto jsem se naučil včelařit a pečuju o devět včelstev. S nadsázkou tvrdím, že jsem se k tomu připravil studiem na Přírodovědecké fakultě UK. Jsem rád, že ve funkci místostarosty v letech 2006 – 2010 jsem pomohl do města přivést bankomat, dotaci na Oranžové hřiště, malé i velké dotace z různých zdrojů (jako bylo například mnohamilionové zateplení mateřské a základní školy, předzahrádka ve školce), společně s Martinem Sekerou zavést tradici fondu školského rozvoje, podpory společenských organizací. Nejvíce jsem pyšný na to, že se mi povedlo získat pro město libčickou náplavku, která se již stává místem využívaným pro různé kulturní a společenské akce. Před časem jsem přijal nabídku primátora Ústí nad Labem a v současné době mu pomáhám zvládnout závěr jeho funkčního období.

Co tomu řekli doma?

Moje dcery to přijaly s porozuměním. Moje žena mi to, v souvislosti s naštvanými články na mou adresu v Libčických novinách a na liběhradském webu v uplynulých čtyřech letech, zpočátku vehementně rozmlouvala, ale postupně i ona musela uznat, že z boje se neutíká.

Proč jsi přijal své místo na kandidátce?

Řeknu pouze jedno slovo. Odpovědnost. Vůči lidem, které mám rád. Vůči své rodině. Vůči všem těm, kteří mi v minulosti vyjadřovali svoji podporu a dodávali optimismus a dobrou náladu.

Jak chceš městu a jeho lidem prospět?

Toto je moje třetí účast v komunálních volbách. Často jsem v předešlých letech při své práci pro naše město používal známé latinské

přísloví „Přes překážky ke hvězdám“, a to použiji i nyní. Když jsem v roce 2006 kandidoval poprvé, netušil jsem, co moje angažmá v Libčicích bude znamenat a jak moc ovlivní můj život. Po čtyřech letech jsem si mohl říct, že jsem sám před sebou obstál. A snad i před lidmi, kteří mi dali svůj hlas. V roce 2010 jsem stál podruhé na téže startu. Čtyři roky v opozici byly tvrdou, ale potřebnou školou. A myslím, že i tuto roli jsem zvládl se ctí. Nyní stojím na startu po třetí. Rozhodl jsem se, že se nenechám ovlivnit minulostí. Budu se snažit tvořit budoucnost. A navazovat na to, co již bylo lidmi okolo mě v minulosti pro město připraveno.

A co považuji za nejdůležitější? Je nutné nastartovat prospěšné projekty a znovu motivovat lidi okolo nás, aby byli ochotni přiložit ruku k dílu a udělat něco pro ostatní. Bez obav, strachu a s vědomím, že jim za to i někdo, alespoň z vedení města, poděkuje. A bude to myslet doopravdy. Jsem rád, že členové LOSu mi dali šanci postavit se do čela jejich kandidátky. O tom, co bude dál, rozhodnou voliči. Já si můžu jenom opakovat: „Přes překážky ke hvězdám“.

2. Tereza Nehasilová, 35 let

vedoucí realizací v zahradnictví Černý Vůl

V Libčicích bydlím od dětství. Zatímco cestování mám ráda, stěhování zvládám jen na kratší vzdálenosti, Letky – Chýnov a zpět. Po studiu na České zemědělské univerzitě jsem pracovala jako projektantka v oblasti životního prostředí. Od projektů jsem se po mateřské dovolené přesunula k realizacím, od velkých akcí k rodinným zahradám. Se svým mužem Michalem mám dvě děti. Také kvůli nim jsem se před 6 lety začala aktivně podílet na dění ve městě. Nejdříve poradním hlasem při správě zeleně, organizací a podporou drobných občanských aktivit, později v zastupitelstvu města.

Proč jsi přijala své místo na kandidátce?

Protože cítím spoluzodpovědnost za naše město, protože mě práce pro město i přes čtyřletou zkušenost z opozice naplňuje, protože cítím podporu od mého okolí a protože mi je v komunitě lidí kolem spolku LOS dobře.

Životy na dlani

Někteří naši kandidáti jsou známější, jiní méně. Všichni proto o sobě napsali pár řádek. Je v nich něco soukromého, něco profesního, něco veřejného. Směs, tak akorát do hrsti v dlani. Jsou to „životy na dlani“. Přitom jsem si ještě více uvědomil, jakou odvahu to vlastně vyžaduje. Přijmout kandidaturu a ukázat se před svými sousedy jinak než jen jako soused, přiznat se k tomu, že mám ten či onen jasný názor, chci to a tak. A že jsem připraven to v budoucnu případně i schytat, protože ani malá politika není jen souhlas a přizvukování, ale kultivovaný spor o řešení problému. Tím se demokraticky hledá jeho východisko. Každý, kdo za voliči přichází s „životem na dlani“, překonává přirozený strach ze ztráty soukromí. A odvahu k tomu bere z toho, že mu jde o nějakou obecně dobrou věc. Za své přátele se v tomto směru osobně zaručuji.

Martin Sekera

Jak chceš městu a jeho lidem prospět?

Na podzim 2010 jsem šla do voleb s tím, že bychom chtěli připravené a započaté projekty dotáhnout do zdárného konce. To se bohužel nepovedlo. Dnes mám v podstatě stejnou vizi, ale jinou startovní pozici – obohacenou o čtyřletou zkušenost s fungováním města.

Co tomu řekli doma?

Ti mladší: „Mami, pořád ty schůze...“ A abych se na těch schůzích cítila víc jako doma, rodinu jsem do této aktivity kolem našeho města zapojila...

3. Luboš Harazin, 45 let

ředitel ZUŠ Kralupy nad Vltavou

Narodil jsem se v jižních Čechách, a protože při stěhování mých rodičů hrála velkou roli i skutečnost, zda je v blízkosti budoucího bydliště hudební škola, ocitl jsem se s nimi a svým bratrem v roce 1980 v Libčicích. Později jsem se zde i oženil a společně s manželkou zrekonstruoval starý rodinný domek. Hudba se nakonec stala nejen mým koníčkem, ale i mým povoláním. Mám tu čest hrát

v Orchestru Karla Vlacha, v Hudebním divadle v Karlíně a dalších tělesech. Ale jelikož nejen hudbou živ je člověk, věnuji se od roku 1988 i pedagogické činnosti a do roku 2012 jsem dvanáct let řídil místní Základní uměleckou školu. Od roku 2012 jsem ředitelem Základní umělecké školy v Kralupech nad Vltavou. V Libčicích se mi líbí a není mi lhostejné, jak budou vypadat za dvacet třicet let.

PROČ jsi přijal své místo na kandidálce?

V Libčicích žiji od roku 1980 a jsem přesvědčen, že v době, kdy k tomu mám ještě chuť a sílu, je mou povinností pozitivně ovlivnit nejen jejich blízkou přítomnost, ale především jejich budoucnost.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Myslím, že jsem v minulosti prokázal, že mé působení mělo pro Libčice smysl a chtěl bych v této násilně přerušené práci pokračovat, a to především v oblasti podpory školství a kultury. Mám totiž „svému městu“ stále co nabídnout.

CO tomu řekli doma?

Raději to nebudu komentovat, jelikož v Libčicích bohužel zatím pravda nevitězí a situace některých z nás je poněkud nezáviděníhodná. Nicméně bych chtěl dostat šanci se případně alespoň historicky znemožnit...

4. Petra Pelešková, 43 let

referentka stavebního úřadu, Praha

Pocházím ze severních Čech. Před dvaceti lety jsme s manželem dali přednost malému městu před Prahou, a tak se Libčice staly naším domovem. Zde jsem dokončovala u rýsovacího prkna studia na stavební fakultě, narodili se nám tu naši synové. Tady si holka z podhůří Krušných hor oblíbila život v blízkosti řeky. Zažila jsem zde začátek proměny města a s radostí pomáhala s projekty, díky kterým se Libčice staly přívětivějšími pro děti (Oranžové hřiště, opravená škola i školka). Těší mne, když vložený čas a energie přináší hmatatelné výsledky, když drobnost či vtipný detail vyvolá výrazný efekt. Rovněž věřím, že schopnost rozvoje města není zdaleka vyčerpaná a že mohu v této oblasti nabídnout své zkušenosti z realizací dotačních projektů i práce na stavebním úřadě.

PROČ jsi přijala své místo na kandidálce?

Nestačí mi jen doma sedět a brumlat si, že by se práce pro lidi ve městě dala dělat víc lidsky. Myslím, že v Libčicích je hodně šikovných a schopných lidí s dobrými nápady ve prospěch ostatních. Jen nemají dostatek prostoru a podpory pro jejich realizaci. Jako zastupitelka bych těm nápadům, které budou dobré, chtěla pomoci k životu.

CO tomu řekli doma?

... že se to lidem ve středním věku někdy stává. Zeptali se, jestli tuším, že mne v případě zvolení čeká víc starostí a práce než oddechu, a jestli počítám s tím, že se obvykle nahlas mluvím kriticky, leč chválím se mlčky. Takže souhlasili.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Otevřenost v přijímání nových podnětů i chuti konstruktivně diskutovat o skutečných potřebách, problémech a možnostech našeho města. Pracovala jsem na zdejší městském úřadě a jako zastupitelka bych si přála dokončení projektů, jimž jsme se v minulosti věnovali, a které zůstaly ležet svázané v deskách v archivu. A v oblasti stavební jistě přibudou i nové záměry pro oživení města. Takže vlastně lidem nabízím svou profesní zkušenost a chuť ji u nás využít.

5. Ilona Pláčková, 39 let

vedoucí školní jídelny MŠ Libčice nad Vltavou

Pocházím z Prahy. Do Libčic jsem začala jezdit v roce 1989 za svou láskou, tehdy jako studentka oděvní průmyslovky. Za stejnou láskou jsem se v roce 1994 provdala a přistěhovala natrvalo k Ptáčkovým do Letek. Ale až s příchodem prvního syna v roce 2001 jsem začala opravdu podrobně poznávat celé město, protože teprve mateřská dovolená mi dovolila poznat svět Libčic mezi Letkami a ulicí Na Vrchách nebo jezem.

Když poporostlo i naše třetí dítě, přišla mi do cesty nabídka práce v libčické mateřské škole a v roce 2010 jsem do ní nastoupila jako vedoucí školní jídelny. Práce je to příjemná a tvůrčí, a jak se překvapivě ukázalo, i velice přínosná pro poznávání Libčic, jejich dětí, rodičů ale i představitelů našeho zřizovatele, tedy radnice.

CO tomu řekli doma?

Manžel se k mé kandidatuře staví rezervovaně. Ví dobře, kolik času nám bralo mé docházení na schůze zastupitelstva jen v roli pouhého diváka. Kolik energie stojí sepisování názorů a dotazů, kolik slovní boxování, aby byly uveřejněny. Na druhou stranu si již zvykl, že ve svých rozhodnutích občas ztrácím pud sebezáchovy.

PROČ jsi přijala své místo na kandidálce?

Jednoduše nelze jen něco kritizovat, a jinak se nepokusit o nějakou změnu. Teď je příležitost změnit poměry v zastupitelstvu.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Ve školní jídelně dohlížím na to, aby se strava dětem nešidila a byla správně sestavená. Jde většinou o velký kompromis mezi dodržováním norem, přáním rodičů, jednotlivců a hlavně dětí, jako koncových uživatelů služby. Jde také v nemalé míře o prosazování změn zažitých stereotypů mezi zaměstnanci. O stejné zásady by mi šlo v zastupitelstvu: aby nebyli obyvatelé Libčic vystaveni jednostrannému prospěchu jednotlivců nebo skupin, které mají ziskové zájmy. Chci se zasadit o vstřícnější a otevřenější tvář vedení města. Z našeho programu mám nejbližší k věcem, které se týkají škol a sociální problematiky. V Libčicích pracuji, a to je, myslím, pro zastupitele výhoda.

6. Martin Sekera, 47 let

ředitel Knihovny Národního muzea, vysokoškolský pedagog

Pocházím z Kralup a do Libčic jsme se ženou přišli v roce 1996. Ženě se tehdy líbily malé věci a prostory, takže jsme tu koupili domeček postavený v roce 1939 jako prádelna. Když se narodily děti, tak poznala užitečnost prostor větších a dvakrát jsme domek přestavovali. Objevil jsem kouzlo řemeslných prací a kdybych mohl vrátit čas, vyučil bych se zedníkem nebo tesařem. Ale jsem spokojený, komu se dnes, když vystuduje češtinu a dějepis, podaří zůstat v oboru? Učím dějiny na Fakultě sociálních věd UK, vedu Knihovnu Národního muzea a zastupuji jeho generálního ředitele. A to s sebou nese především organizační zodpovědnost. V letech 2006–10 jsem jako radní pro kulturu a školství poznal libčickou společnost více, v jejích dobrých

a trochu i špatných stránkách. Zastupitelstvo má umět zdůrazňovat ty první, lepší.

PROČ jsi přijal své místo na kandidátce?

Abych pomohl nejpřípravenějšímu kandidátovi na místo starosty, kterého zde znám, Matěji Štětkoví. Zásluhu o integraci zakládající skupiny Liběhradu v roce 2006 má především Pavel Bartoš. Matěj jí dodal řád a systematické myšlení. Totéž po vítězných volbách vtiskl jako místostarosta do způsobu práce rady města, bez něj by byly ty impozantní výsledky prvního liběhradského období jen snem. Kromě komunikací. Na rozdíl od nás ostatních v radě věděl „jak“ na klíčové rozvojové projekty. Např. jak postupovat při získání a ochraně dotací na zateplení škol, jeho dítětem je Oranžové hřiště (opět dotace) i taková „maličkost“ – bankomat. Doba po roce 2010, kdy zastupoval v opozici, byla luxusní ztráta pro město, ale ne pro něj. Zažil, jaké to je, když se na člověka kydá hnůj jen proto, že vidí proces řízení města jinak než ti, kteří umí mluvit a jednat populisticky. Když ve volbách neobstojí, doporučím mu, aby šel uplatnit své schopnosti tam, kde je rádi využijí.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Bude-li ta možnost, lidí – a dobrých – kandiduje letos opravdu hodně, tak tím, co umím ze svých profesí. Jedna z nich je řídicí funkce, a právě to je předpoklad, aby byl člověk k dispozici těm, kteří ve městě ponесou řídicí zodpovědnost a potřebují servis. Prací, radou, zkušenostmi, známostmi, zpětnou vazbou. Ale musím jim důvěřovat a vážit si jich.

CO tomu řekli doma?

Moje žena je zdejší knihovnice. A zaměstnankyně městského úřadu, pokud ji práce naplňuje a dělá ji dobře, má být ke svým představeným loajální, ať je to kdokoli. Takže jsme témata zdejší politiky programově vytěsnili z rodinných hovorů. Přináší to nadhled a radost ze života.

7. Lucie Richlerová, 41 let

vedoucí vědecko-technické knihovny Řež

Pocházím ze severočeského Ústí nad Labem. Vzděláním jsem knihovník, pracuji jako vedoucí odborné knihovny v nedaleké Řeži. Po studiích v Praze jsem několik let bydlela

v Kralupech, odkud jsme se po založení rodiny v roce 2002 z rušné ulice přestěhovali do klidných Libčic. Nikdy nezapomenu na první ráno v našem starém-novém domě, kdy mě místo motorů nákladáků vzbudilo kokrhání kohouta. Ve městě jsme nikoho neznali, ale líbilo se nám, že se všude dá dojít pěšky a na vlak do Prahy to máme 5 minut. Matky na mateřské se seznamují snadno (podobně prý i pejskaři), a tak jsem se brzy ocitla v okruhu lidí, kteří mě později vtáhli do komunální politiky. Kromě účasti na několika projektech jsem také pár let psala městskou kroniku. Už deset let jsem členkou místního pěveckého sboru Scandula a účastním se organizace Festivalu sborového zpěvu. Mé tři děti v Libčicích navštěvovaly a navštěvují všechny místní školy a chodí do Skauta, manžel a dcera jsou členy Sokola – jsme tu tedy všichni pěkně „zaháčkovaní“. To je pro mě důvod, proč se chci účastnit rozhodování o budoucnosti města.

PROČ jsi přijala své místo na kandidátce?

Protože chci něco pro naše město udělat a dostala jsem k tomu důvěru ostatních členů spolku LOSu. Být v zastupitelstvu není můj cíl ani moje touha, ale pokud uspěji, jdu do toho.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Chtěla bych se zasadit o posílení podpory komunity, zejména spolků, sportovních klubů a jiných zájmových organizací. Myslím si, že pro soudržnost lidí ve městě je důležité, mají-li se kde scházet nebo kam si vyjít. Město by pro ně mělo vytvářet co nejlepší podmínky, tj. poskytovat prostor a podporovat je i finančně; systém podpory ale musí být transparentní a spravedlivý.

CO tomu řekli doma?

Raději jsem se neptala. Děti už ale trochu povyrostly, tak snad času na aktivity nad rámec rodiny a zaměstnání mi nepatrně přibývá.

8. Petr Schönfeld, 65 let

novinář, nyní důchodce

Moje rodina žije v Libčicích už skoro sto let. Mnozí jistě pamatují mého dědečka Františka Krtičku, který byl místním lékařem, a jeho stejnojmenného syna, který po otci zdědil nejen povolání, ale i vzácně laskavou

a přátelskou povahu. Mne do Libčic přivezli ve věku čtyř dnů z pražské porodnice. Od té doby tu bydlím a shodou okolností v den letošních voleb oslavím 65 let. Co jsem v životě stačil? Především být novinářem, šéfredaktorem a ředitelem různých deníků a týdeníků. Předseda Unii vydavatelů a řídit velkou tiskárnu. Provozovat vlastní firmu obchodující s papírem. Také jsem, spíše pro vlastní potěchu, byl nějakou dobu zaměstnancem pražské ZOO. Do všech těchto zaměstnání jsem pokud možno jezdil na kole. V tom hodlám pokračovat i nyní, v dojezdu, promiňte v důchodu.

PROČ jsi přijal své místo na kandidátce?

Zdá se mi, že ve městě je několik skupin, které přestaly mít schopnost spolu rozumně mluvit. Dokážu jim dělat „překladače“. V mém věku a po komplexní pracovní kariéře mne určitě nikdo nepodezírá, že mi jde o nějakou pozici či funkci.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Viz předchozí odpověď. Umím s lidmi hovořit, ale také lidem naslouchat. Taková obousměrná komunikace je v Libčicích, kde žiju celý život, hodně zapotřebí.

CO tomu řekli doma?

Obyčejně se v televizi takové výrazy přehluší pípnutím....

9. Petr Musil, 48 let

vysokoškolský pedagog, ekolog

Pocházím z centra Prahy. Do Libčic jsem se za svou budoucí ženu odstěhoval v roce 2001. V letech 2004 a 2008 se nám narodily dcery Karolína a Aneta. V roce 2012 jsme v Libčicích začali konečně uskutečňovat svůj sen o bydlení. Protože všichni máme rádi přírodní materiály, rozhodli jsme se pro dřevostavbu, z které je nádherný výhled na podstatnou část města. Vystudoval jsem zoologii a ekologii a dnes podobné obory učím i na Fakultě životního prostředí České zemědělské univerzity a na Přírodovědecké fakultě UK. Mou profesní snahou je porozumět vztahům ovlivňujícím mokřadní biotopy a umožnit jejich rozumné využití. Mokřadem přitom není jen nějaké divné podmáčené

území, ale je jím i řeka. Právě Libčice mají úžasnou polohu na nejkrásnější české řece Vltavě. Chtěl bych napomoci využít tuto výhodu a zároveň pomoci prosadit rozumné záměry zpřístupňující okolí Libčic a Vltavský kaňon obyvatelům i návštěvníkům Libčic. Zároveň bych byl rád, aby se v libčické občanské společnosti výrazněji prosadila slušnost a tolerance včetně respektu k rozdílným názorům. Rozdílné úhly pohledu nemusí obyvatele rozdělovat, ale naopak obohacovat.

PROČ jsi přijal své místo na kandidátce?

Rád bych pomohl k tomu, aby se Libčice staly otevřeným městem atraktivním pro obyvatele i pro návštěvníky. Otevřenost se týká i kvality a rozsahu informovanosti o Libčicích a jejich okolí. To by se mělo zlepšit. Libčické noviny nemohou být jen hláskou troubou radnice, ať bude mít v budoucnu jakékoliv složení.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Chtěl bych využít své zkušenosti z pedagogické činnosti na vysokých školách k prosazování tolerance a otevřené výměny názorů. Chtěl bych se zaměřit na okruhy uvedené ve volebním programu LOS, které jsou mi blízké, a to především na oblast školství, občanské společnosti a životního prostředí.

CO tomu řekli doma?

Doma se často bavíme o různých otázkách společnosti i politiky a moje rozhodnutí kandidovat za LOS v letošních komunálních volbách je jen logickým vyústěním těchto debat.

10. Petr Nehasil, 33 let

IT technik, asistent lesní MŠ, nyní rodičovská dovolená

V Libčicích jsem se narodil a také jsem tu strávil celé dětství. Po maturitě jsem se odstěhoval na 10 let do Prahy a od dojíždění vlakem si odpočinul. Ale po Libčicích se mi stýskalo. Takže když se nám narodila dcera, byl návrat do Libčic celkem jednoduché a jednoznačné rozhodnutí. To mi také umožnilo při rodičovské dovolené pracovat s dětmi v lesní mateřské školce v Žalově. V současné době jsem na druhé rodičovské se synem Hugem. Rekonstruuji starý dům,

který jsme si se ženou pořídili. A jako relaxaci mám v Praze turistický oddíl, který spoluvedu.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Otázkami. Nápady. Podněty k zamyšlení. Rád hledám nekonvenční řešení, a to by se mohlo v některých oblastech hodit. Chci přispět pohledem toho, kdo nemá zkušenosti z politiky, ale z neziskového sektoru. Který pomáhá udržet rovnováhu života tam, kam si politické strany a struktury netroufnou, nebo kde nefunguje jejich vliv.

CO tomu řekli doma?

Nic. Stejně jako další mé aktivity, kde odměnou za čas a energii je obecný prospěch nebo dětský úsměv, i toto ohodnotili pokýváním hlavy a mlčením. Významným mlčením, abych byl přesný...

PROČ jsi přijal své místo na kandidátce?

Místo na kandidátce jsem přijal, protože bych chtěl, aby Libčice byly atraktivní a živé město. K tomu je potřeba nových nápadů, nového elánu. Jinak upadneme do stereotypu a budeme věci dělat jen proto, protože se tak vždycky dělaly.

11. Simona Šimová, 40 let

účetní

Mám ráda nejen svou úžasnou rodinu, ale i Libčice nad Vltavou. Proto zde žiji již přes dvacet let, vychovávám tady tři děti a nemyslím si, že by to mělo být jinak. Cítím a vím, že patřím do zdejší pospolitosti lidí. Spoluzakládala jsem mateřské centrum Malina, na Libčické plovárně jsme se snažila vytvořit prostor pro kulturně sportovní vyžití nejen pro rodiny s dětmi, ale i seniory. Ráda organizuji dobrovolnické aktivity. Podnikám v oblasti účetního poradenství a vedení účetnictví. A tyto znalosti se dnes velmi hodí, protože volný čas, sport, zábava potřebují ke svému naplňování finanční zajištění, správné a hospodárné zacházení s penězi, zpravidla dotačními nebo dobrovolnickými.

PROČ jsi přijala své místo na kandidátce?

Byla jsem zticha, nijak jsem se k dění v Libčicích nevyjadřovala, ale nečinnost k ničemu nevede a nepomůže – nic se nezmění. Proto chci ve-

řejně podpořit to, v co věřím a co mi dává nádeje „na změnu pro Libčice“.

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Svým pozitivním přístupem k životu, osobním nasazením a odbornými zkušenostmi v oblasti ekonomiky a dotací.

CO tomu řekli doma?

„To to trvalo stojíme za tebou.“

12. Kateřina Judová, 35 let

hudební pedagog

Do Libčic jsme se přestěhovali v roce 2007 z Klánovic. Atmosféra těchto dvou míst je diametrálně odlišná; nám ta libčická „sedla“ mnohem lépe. Se dvěma malými dětmi jsem tu silně pociťovala absenci jiného programu než bylo cvičení pro rodiče s dětmi, a tak jsem v ZUŠ v roce 2009 začala vést tvořivé hudební dílny. Pokračuji v nich pod hlavičkou MC Malina stále. Od roku 2008 zpívám ve zdejší Scandule a pod mým vedením společně pořádáme už sedm let sborový festival „Otevřená zahrada“. Od loňského roku učím v libčické ZUŠ klasickou kytaru, kterou jsem vystudovala u prof. Milana Tesaře na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Protože naše třetí dítě nebylo letos při zápise do MŠ přijato kvůli nedostatečné kapacitě, iniciovala jsem vznik libčické pobočky lesní mateřské školky Kulíšek. (To potvrzuje úsloví, že všechno zlé je pro něco dobré.) Pracuji také v Roztokách ve sdružení Roztoč a v obou místech vidím, co všechno lze uskutečnit, když se chce. A dovedu si představit, jaké další projekty by bylo možné uskutečňovat s otevřenou a podporující radnicí.

PROČ jsi přijala své místo na kandidátce?

Stejně jako před čtyřmi lety – abych veřejně vyjádřila podporu skupině lidí, o kterých si myslím, že by mohli Libčice dále posouvat směrem, který považuji za správný. Tedy směrem k tomu, aby se o Libčicích mohlo mluvit jako o městě, kde se toho spousta děje, kde se nestaví jen chodníky...

JAK chceš městu a jeho lidem prospět?

Ráda bych přispěla k lepší spolupráci mezi našimi třemi školami. Alespoň co se týká koordinace akcí jednotlivých škol – aby se v našem

malém městě už nestávalo, že v den závěrečného koncertu ZUŠ s vystoupením školního orchestru bude současně školní fotbalový turnaj ZŠ apod.

Samozřejmě budu bez ohledu na výsledek voleb dále pokračovat v dobrovolné organizaci dnes už tradičních kulturních akcí Scanduly – festivalu Otevřená zahrada a Svatomartin-ského průvodu, při kterém s námi spolupracuje i MC Malina, mateřská školka a ochotnické divadlo LOŽ, stejně jako dalších kulturních akcí v našem městě.

CO TOMU ŘEKLI DOMA?

Doma už jsou zvyklí, že se věnuji nejen rodině a práci, ale i věcem „navíc“. Takže mě v mém rozhodnutí podpořili.

13. Jan Menšík, 34 let

právník, online marketing specialista

S manželkou Julií jsme se do Libčic přestěhovali před pěti lety, jako klasické naplaveniny z Prahy, odkud pocházíme. Libčice neberu jen jako místo na přespaní, zapustili jsme zde silné kořeny. Zapojujeme se do spolků, ať už jde o hasiče, Malinu, Sokol, divadelní spolek, atd. Přestože jsem původně právník, už za studií jsem se živil jako tvůrce webových stránek a jejich online propagace. To mě naučilo chápat potřeby a zájmy druhých. Redakorská činnost v řadě časopisů mě přivedla k pokoře, s níž je potřeba přistupovat k jakémukoliv tématu. A jestli u mne ostatní něco oceňují, tak je to schopnost dohodnout se – uzavřít oboustranně přijatelný kompromis. Myslím, že právě toto je v našem libčickém zastupitelstvu potřeba.

CO TOMU ŘEKLI DOMA?

Rodina mě podporuje. Manželka se už realizuje v MC Malina a vedle činnosti v občanských spolcích je vstup do zastupitelstva logický krok. Stejně už na zastupitelstvo pravidelně chodím. A syn říká, že bych měl být prezident planety, ale jsou mu jen 4 roky.

PROČ JSI PŘIJAL SVÉ MÍSTO NA KANDIDÁLCE?

Když jsme se do Libčic před 4 lety přestěhovali, věděli jsme, že zde nechceme jen bydlet, ale aktivně žít. A k tomu patří i podíl na věcech veřejných. Našemu zastupitelstvu prospěje

více věcnosti a méně emocí v osobních půtkách. A vrátit diskuzi zpět faktům je přesně to, co umím.

JAK CHCEŠ MĚSTU A JEHO LIDEM PROSPĚT?

V Libčicích se žije dobře, město nemá zásadní problémy. A právě proto se chci soustředit zejména na větší otevřenost a transparentnost radnice vůči občanům. Správa věcí veřejných má být skutečně veřejná, ne založená na zákulisních domluvách několika málo osob. Další velká témata pro mě jsou: škola, libčické spolky, zákaz výherních automatů, další noční vlak z Prahy a oprava křižovatky na příjezdu do Libčic od Turska a Úholiček, která je v dezolátním stavu.

14. Jan Framberk, 37 let

jednatel společnosti, brigádník v KD Libčice nad Vltavou

Do Libčic jsem se přestěhoval před osmi lety. Tím pro mě začala nová éra života - začali jsme spolu s přítelkyní bydlet bez rodičů. Za kamarády z šachů jsem to neměl tak daleko. Nové přátele jsem si našel poměrně rychle, dá se říct, že v našem městě žije spousta šikovných a milých lidí, kteří ochotně pomůžou či poradí, když je člověk v nouzi. Mezi mé koníčky patří také rybaření, jsem šťastný, že naším městem protéká Vltava, asi Vám nemusím popisovat pocity a dojmy, když člověk sedne na břeh a pozoruje sílu toku a všude přítomnou flóru a faunu. Rád se zajdu podívat, jak se naším sportovním týmům daří měřit síly s ostatními. Fandím a sám jsem hrál nebo hraji fotbal a ping-pong, šachy, na házenou se zase rád dívám, protože padá hodně gólů.

PROČ JSI PŘIJAL SVÉ MÍSTO NA KANDIDÁLCE?

Matěj Štětka mi po jednom sezení LOSu v Kulturnímu poblahopřál ke zvolení, ukázal mi na papíru, že jsem na 14. místě, a tak trochu už jsem neměl a nemám možnost cuknout. Ale bez nadsázky, dávám tím najevo svůj vztah k lidem ve spolku.

JAK CHCEŠ MĚSTU A JEHO LIDEM PROSPĚT?

Mám pocit, že ze 14. místa zvolen nebudu, tak nebudu psát, že se budu rádně připravovat na zastupitelstva, zvažovat každé rozhodnutí atd..., městu pomáhám již 8 let, rádím městu,

příspěvkovým organizacím a příznivcům Libčic s dotačními tituly, které by šlo čerpat a realizovat (ne)investiční záměry. Dále hraju šachy a pinčes..., bohužel za jiné oddíly než oddíly v Libčicích, ale nebráním se pomáhat místní mládeži s nadšením pro sport, jsem ochoten kus vědomostí a dovedností jim předat....což jsem v minulosti dělal. Jsem optimista, tak podpořím jakýkoli byt bláznivý nápad, který v dobrém světle zviditelní město.

CO TOMU ŘEKLI DOMA?

Že se nemusím bát přijít domů.

15. Miroslava Koušová, 43 let

vedoucí autopůjčovny, Praha

Do Libčic, na „vesnici“, jsem se přestěhovala se svými rodiči a sestrami, když mi bylo patnáct. Tehdejší náctiletí mě přijali velmi rychle. Hned po maturitě jsem se zapojila do podnikání s rodinou mého prvního muže a nějaký čas jsem prodávala v místním elektřině. S výhodami i nevýhodami podnikání na malém městě jsem se setkala i později, když jsem podporovala svého druhého muže v jeho práci. Společně jsme se zapojili do aktivit kolem libčického fotbalového klubu a dodnes mám k lidem okolo hřiště blízko. V současnosti vedu autopůjčovnu a vychovávám dva dospívající syny. Díky nim se snažím být v obraze a chápat problémy dnešní libčické omladiny. Nejsou jednoduché.

PROČ JSI PŘIJALA SVÉ MÍSTO NA KANDIDÁLCE?

Ráda bych, aby Libčice byly městem přátelským pro život. Víím, že je to takové často používané heslo. Ale právě proto, aby to nebylo jen heslo, troufám si s ostatními z naší kandidátky postavit za program takové práce, která mi k obsahu toho hesla prostě sedne.

JAK CHCEŠ MĚSTU A JEHO LIDEM PROSPĚT?

Jako máma dospívajících kluků asi nadhledem, tolerancí a selským rozumem při vyjednávání mezi lidmi a svými zkušenostmi z náročného prostředí podnikání řemeslníků.

CO TOMU ŘEKLI DOMA?

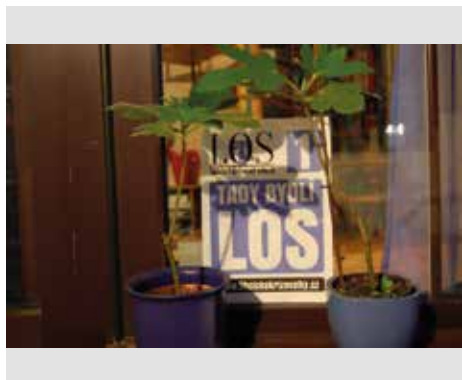
Hustý, mami...!

**A LOS ŘÍKÁ:
LIBČICE - MĚSTEČKO NA DLANI**

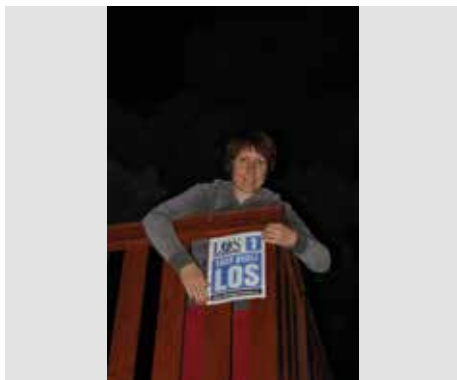
Tady bydlí LOS!

Od dnešního dne (17. 9. 2014) ji budete potkávat na každém kroku ...modro-bílo-černou grafiku se strohým sdělením, odkazem na náš web a pořadovým číslem, které náš spolek při LOSování pořadí kandidátních listin obdržel. **Ano, máme číslo 1!** Oznamujeme, že se k našemu spolku a svým kandidátům plně hlásíme

a nemáme co skrývat, především ne sami sebe. Pro naše sympatizanty a podporovatele: plakátek si můžete stáhnout na našich webových stránkách www.libcickekrizovatky.cz, anebo si domluvit předání jeho tištěné formy s Ilo-nou Ptáčkovou, Janou Márovou nebo Petrem Nehasilem.

Můžete ho mít mezi fíky,

nebo někoho požádat, ať ho drží.

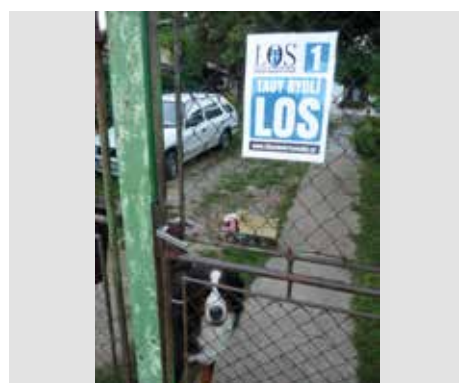
Přilepit na okno,

přitlouct připínáčkem,

chytit elektrikářskou páskou

a hlídat, ať nezmizí!!

PŘIJĎTE NÁM TO ŘÍCT!

Vážení občané,

gulášem, řízečky, pivem a limem (a možná i něčím dalším)
Vás zdarma nakrmí jiné kandidující subjekty.

My si Vás dovoluujeme pozvat na zajímavou prohlídku
rekonstruovaného Uhelného mlýna firmy LUGI s.r.o.
v areálu Šroubárny.

Přitom se budete moci zeptat našich kandidátů
i členů, na co budete chtít.

Kdy: 26. 9. 2014 od 18.00 do 20.00.

**Kudy tam: Přejdete železniční trať u vrátnice
při vjezdu do areálu Šroubárny.**

LOS
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

1

**MÁME
ČÍSLO**

1

www.libcickekrizovatky.cz